

Vestre Landsret holdt den 12. marts 2010 kl. 12.00 møde på tingstedet i Viborg.

Som dommere fungerede landsdommerne Mogens Heinsen, Marie S. Mikkelsen og Hans-Jørgen Nymark Beck.

Som retssekretær fungerede **Medarbejder ved retten**

Der foretoges:

V.L. B-0074-10

Mor

mod

Mulig far

Fremlagte bilag:

- kæreskrift
- brev af 8. januar 2010 fra Retten i Århus
- udskrift af retsbogen af 16. december 2009 fra Retten i Århus (sag nr. BS 13-2693/2009)
- Svarskrift af 14. januar 2010 fra advokat Line Meldgaard-Heilesen.

Sagens øvrige bilag var til stede.

Ved kendelse af 16. december 2009 har byretten bestemt, at **Mulig far** kan få prøvet, om han er far til det barn, som **Mor** fødte **Dato 2** 2009.

Landsretten afsagde

Kendelse:

Af Betænkning 2001-05-22 nr. 2 over Forslag til børnelov fremgår blandt andet:

”...

Ændringsforslaget går ud på at indføre en begrænsning i den ret, som en mand, der har haft et seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun blev gravid, efter lovforslagets § 6, stk. 1, har til at få prøvet, om han er far til barnet.

Begrænsningen skal af hensyn til barnet tage højde for den situation, hvor moderen er gift eller lever i et fast samlivsforhold. I denne situation bør til eksempel en anden mand, der kun har haft enkeltstående forhold til moderen, ikke kunne rejse faderskabssag. På den anden side skal ændringsforslaget også sikre, at en mand, der var gift med moderen eller levede fast sammen med hende i den periode, hvor hun blev gravid, har ret til at få prøvet, om han er far til barnet, også selv om han og moderen er gået fra hinanden inden fødslen, og moderen er blevet gift eller er flyttet sammen med en anden.

Efter den foreslåede nye bestemmelse i § 6, stk. 2, skal søgsmålsretten efter § 6, stk. 1, derfor som udgangspunkt ikke gælde i de tilfælde, hvor moderen ved barnets fødsel er gift, og ægtemanden registreres som far, eller hvor faderskabet registreres på grundlag af en ”omsorgs- og ansvarserklæring”. I disse tilfælde har barnet typisk allerede fra fødslen en social far, som har del i forældremyndigheden, og som sammen med moderen varetager omsorgen og ansvaret for barnet. Det foreslås derfor, at hvis faderskabet er registreret efter § 1 (ægteskab), § 2 (”omsorgs- og ansvarserklæring” afgivet umiddelbart efter fødslen) eller § 3, jf. § 14, stk. 1, (”omsorgs- og ansvarserklæring” afgivet inden fødslen), skal en anden, der har haft et seksuelt forhold til moderen, ikke kunne rejse faderskabssag, jf. den nu foreslåede § 6, stk. 2, 1. pkt. En mand, der var gift med eller levede i et fast samlivsforhold med moderen i den periode, hvor hun blev gravid (konceptionsperioden), skal dog under alle omstændigheder kunne rejse faderskabssag. Dette fastslås i § 6, stk. 2, 2. pkt. Det er tilstrækkeligt, at ægteskabet eller det faste samlivsforhold har bestået i en del af konceptionsperioden...”

Kærende, **Mor**, og **Person 1** underskrev den 2. april 2009 en omsorgs- og ansvarserklæring vedrørende det barn, **Mor** forventede at føde **Dato 1** 2009.

Som anført i byrettens kendelse fremgår det af forarbejderne til bestemmelsen i børnelovens § 14, at der ved afgivelse af omsorgs- og ansvarserklæring i medfør af lovens § 14, stk. 1, ikke skal gives oplysninger til statsamtet (nu statsforvaltningen) om moderens seksuelle forhold, og den i sagen afgivne erklæring, der blev modtaget af Statsforvaltningen Midtjylland den 2. april 2009, indeholdt da heller ikke oplysninger om, at **Mor** i den periode, hvor hun blev gravid, havde haft samleje med andre mænd.

Landsretten lægger derfor til grund, at statsforvaltningen først ved indkærede, **Mulig far s** **Person 1** brev af 13. maj 2009 blev bekendt med muligheden for andre fædre end **Person 1**. På dette tidspunkt havde statsforvaltningen (den 11. maj 2009) kvitteret for modtagelsen af erklæringen, hvorved **Person 1** anerkendte faderskabet.

Det fremgår af børnelovens § 14, stk. 1, jf. stk. 7, at anerkendelse af faderskabet ved en omsorgs- og ansvarserklæring kan ske forud for barnets fødsel, når der ikke er oplysning om, at moderen har haft seksuelt forhold til andre mænd i den periode, hvor hun blev gravid. Sådant oplysning forelå som anført hverken for Statsforvaltningen Midtjylland ved erklæringens afgivelse eller ved statsforvaltningens kvittering for modtagelsen. Statsforvaltningen havde således ikke grundlag for at anse det for betænkeligt at fortsætte behandlingen af sagen.

Herefter, og da det af de af byretten anførte grunde tiltrædes, at **Mor** og **Mulig far** ikke levede i et fast samlivsforhold i den periode, hvor **Mor** blev gravid,

b e s t e m m e s:

Mulig far har ikke ret til at få prøvet, om han er far til det barn, som **Mor** fødte **Dato 2** 2009.

Kæremålets omkostninger ophæves.

Sagen sluttet.

Mogens Heinsen